

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

6. De Christi duodennis ascensu in templum. Luc. 2.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](#)

III. Redeuntes in terram Israel diuino monitu ob timorem Archelai regnantis pro Herode , secesserunt in Nazareth Galileæ , vnde Iesus Nazareus, id est, Sanctus Deo sacer, floridus, non absque singulari Dei prouidentia dictus.

Quām molestum illis fuerit hoc tam horridum & longinquum iter , præser-
tim septenni Iesulo ? quanta nihilomi-
nus alacritate, & gaudio illud confece-
rint, nunc, more suo, diuinæ prouiden-
tiæ & bonitatis abyssum contemplan-
do , nunc affectus consuetos humilita-
tis, gratitudinis, amoris, resignationis,
zeli gloriæ Dei identidem innouando,
nunc piè colloquendo, nunc in diuinæ
laudes psalmosque medullitus erum-
pendo. En modum p̄issimum laborio-
sam huius ærumnosæ vitæ nostræ pere-
grinationem ad coelestem patriam piè
instituendi. Hanc admirare & imitare.

De Christi duodennis ascensu in tem-
plum. Luc. 2.

VI.

I. Per Iesus factus annorum duode-
cim ascendit Ierosolymam cum
Beata Matre & Iosepho , secundum
consuetudinem diei festi , 1. Ut nobis
exacte

exactæ obedientiæ , eximiæ deuotio-
nis, & zeli gloriæ Patris exemplum da-
ret. 2. Ut gratiam imitandi impetraret.
3. Ut culpas, & negligentias nostras, in
his committi solitas, expiatet.

Quâ modestia , reuerentia , pietate
hanc sacram peregrinationem perege-
rint , nunc diuina mysteria & beneficia
attentè contemplando , nunc inflam-
matas piorum desideriorum sagittas
ciaculando , nunc pariter psalmos piè
recitando , nunc sanctos de rebus diui-
nis sermones miscendo , sicque itineris
molestias releuando ? quantò porrò
maiore modestia , reuerentia & pietate
solemnibus in templo sacrificijs , diui-
nisque laudibus interfuerint ? Quam
sublimes religionis , zeli gloriæ diuinæ ,
humilitatis , gratitudinis , amoris , resi-
gnationis , aliosque sibi familiares affe-
ctus multò tunc affectuosius frequen-
tarint ?

Quam æquum foret , ut similireue-
rentia , intentione , attentione , deuoti-
one solitis deuotionis exercitijs secun-
dum exemplar hic tibi propositum va-
care nitereris ? **Gratitudo** , zelus exerci-
tia deuotionis perfectè obeundi .
II. Remansit illic consummatis diebus
puer Iesus inscijs parentibus , qui existi-
mantur

mātes illum esse in comitatu, cum post iter diei quēsitus non reperissent inter cognatos & notos, regressi sunt in Ierusalem requirentes eum. Voluit Iesus triduo illo Ierosolymis remanere non cōsultis parētibus, quos sciebat maximo- pere cōtristandos, i. Ut nobis in tantilla ætate heroicum præberet exemplum exuendi omnē carnis & sanguinis affe- ctū erga parentes, & carnaliter propinquos, si conentur nos, quoquo modo, in diuino obsequio impedire. 2. Ut copiosam sic promereretur nobis gratiā, naturalem illū inordinatum que filiorū erga parentes, & parentum erga filios amorem generosè vincendi, atque in spiritualem ordinatumq; conuertendi. 3. Ut parentibus suis ampliorem præbe- ret occasionem merendi, posterisque exemplum relinquendi, ut filiorum à se diuulsionem, si à Deo vocentur, resi- gnato animo ferant.

Quām sancte Iesus hoc triduum in templo, velut alter Samuel transegerit, absque cibo, vel tenui emendicato vi- citans, humili cubans, in oratione per- noctans, auxilia gratiæ omnibus exem- plū suū secuturis enixè efflagitās, atque in spiritu exultās, præuidēs tot insignes victorias, quas de carne & sanguine tot vtrius-

utriusque sexus essent relatur? Quanto
è contra in mærore Beata Virgo cum
Iosepho hoc triduo fuerit, ob dulcissi-
mi filij sui absentiam, quem sollicité
quærebat, ad quem velut vnicum ani-
mæ suæ solatium lacrymabunda sui o-
mniumque oblita suspirabat, non ta-
men immoderata cum tristitia, sed exi-
mia cum humilitate, & resignatione in
beneplacitum diuinæ prouidentię.
Mortificatio affectus erga sanguine
iunctos, resignatio & humiliatio sui in
desolatione.

III. Post triduum repertus in templo
in medio Doctorum audiens, & inter-
rogans illos, matrem orosè dolorem
suum & Iosephi exponenti, *Fili, quid
fecisti nobis sic?* respondit subdurusculē
in speciem, sed non absque magni pen-
deris ratione, omniumque nostrum
perfectionis: *Nesciebatis, quia in his, quas
patris mei sunt, oportet me esse?* 1. Ut se non
purum hominem esse ostenderet, sic
que magnum Incarnationis mysteri-
um, ut aliás sœpè, sic etiam nunc, quan-
do cœpit aliquos diuinæ sapientiae ra-
dios mundo communicare, vehemen-
tius inculcaret. 2. Ut zelum diuinis serui-
tij omibus rebus præponendum esse,
nec in parendo diuinæ vocationi ad
statum

statum perfectionis parentum diuinæ voluntati repugnantium consilia requirenda manifestè doceret. 3. Ut Beatæ Matri ansam maioris meriti per exercitium humilitatis, patientiæ & resignationis, quod ad nostram instructionem opus erat, hac ratione præberet. Quod responsum n̄ ysterijs plenum B. Virgo absqueulla perturbatione aut tristitia, humili grataq; mente acceptauit, conservans omnia verba hæc in corde suo, profundeque expendit, eximiosque pariter humilitatis & resignationis affectus exercuit. Zelus paendi diuinæ vocationi, vindicandi affectum carnis & sanguinis, humilitas, patientia & resignatio in admonitionibus, increpatiōnibus, desolationibus ferendis.

De vitâ Christi priuatâ usque ad trigeminum etatis annum Luc. 2.

VIL

I. **E**sus descendit cum eis, & erat subditus illis. Quanta illa Filij Dei dignatio' qui enim & qualis, quibus & qualibus subditos esse, atque in omnibus perfecte obtemperare dignatur? Dominus seruis, rex subditis, creator creaturis, Deus infinitæ maiestatis, vilibus reiæ verniculis. **Quomo-**

do?